

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1Tdo/19/2013
Identifikačné číslo spisu:	5709010558
Dátum vydania rozhodnutia:	15.05.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Pavol Toman
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:5709010558.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí konanom dňa 15. mája 2013 v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Pavla Tomana a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Gabriely Šimonovej v trestnej veci proti obvinenému N. W. , pre zločin lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák., o dovolaní obvineného N. W. proti rozsudku Okresného súdu Martin zo dňa 7. júla 2009, sp. zn. 3 T 71/2009, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného N. W. sa o d m i e t a .

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Martin zo dňa 7. júla 2009, sp. zn. 3 T 71/2009, bol obvinený N. W. (spolu s ml. I. H.) uznaný vinným zo spáchania zločinu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 20, § 188 ods. 1 Tr. zák., a to na tom skutkovom základe, že:

dňa 14.2.2009 okolo 23.30 hod. vo D., okres I., na ul. 1. Q.. H. pod točitým schodiskom obchodného objektu pri predajni kníh zv. H., zastavili I. I., nar. XX.X.XXXX, od ktorého pýtali cigaretu, na čo im tento povedal, že cigaretu nemá a nefajčí, následne obž. H. mu ponúkol na predaj slúchadlá na mobilný telefón a keď I. I. vytiahol z vrečka svoj mobilný telefón spolu s 5 Eurovou bankovkou, obž. W. mu túto vytrhol z ruky a vtedy ho obidvaja obžalovaní chytili tak, že obž. H. ho držal za jednu ruku a obž. W. za druhú ruku, pritlačili ho k výkladu kníhkupectva a keď sa poškodený snažil brániť, obž. H. ho udrél päťou do tváre, obž. W. ho kopol do oblasti rozkroku, následne ho obž. H. ešte udrél lakťom do temena hlavy, pričom obž. W. mu vtedy prehľadal vrecká nohavíc, kde z pravého vrečka mu vytiahol drobné mince v hodnote 3,50 €, ktoré si zobral, poškodeného pustili a z miesta ušli preč, čím I. I. spôsobili pomliaždenie v oblasti čela a líčnej krajiny bez potrebnej práceneschopnosti, spôsobili mu škodu vo výške najmenej 8,50 €, obžalovaný N. W. sa uvedeného konania dopustil aj napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 3T/237/1996 z 11.12.1996, právoplatným 11.12.1996 odsúdený pre trestný čin lúpeže podľa § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na nepodmienečný úhrnný trest odňatia slobody vo

výmere 18 mesiacov so zaradením do nápravno-výchovného ústavu pre mladistvých a napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Martin sp. zn. 1T/190/1998 z 20.1.1999, právoplatným 14.4.1999 uznaný za vinného z trestného činu lúpeže v spolupáchateľstve podľa § 9 ods. 2, § 234 ods. 1 Tr. zák. účinného do 31.12.2005, ako obzvlášť nebezpečnému recidivistovi mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 rokov a 8 mesiacov so zaradením do II. nápravno-výchovnej skupiny, pričom obžalovaný obidva nepodmienečné tresty odňatia slobody aj vykonal.

Okresný súd uložil obvinenému N. W. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 47 ods. 2 Tr. zák., za splnenia podmienok uvedených v § 39 ods. 1 Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. súd obvineného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného I. I. s nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podal obvinený N. W. prostredníctvom obhajkyne dovolanie, uplatňiac dovolacie dôvody podľa § 371 ods. 1 písm. a/, písm. b/, písm. c/ Tr. por., teda s odôvodnením, že vo veci rozhodol nepríslušný súd, súd rozhodol v nezákonnom zložení a zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

V odôvodnení dovolania obvinený uviedol, že napadnutý rozsudok bol vyhlásený súdom, ktorý rozhodol v nezákonnom zložení, nakoľko konanie na súde prvého stupňa viedol samosudca, pričom ho mal v zmysle ustanovenia § 349 ods. 1 Tr. por. vykonávať senát. Súčasne mal vo veci, ako príslušný súd, konať Okresný súd Žilina, ktorý ako okresný súd v sídle krajského súdu rozhoduje o obzvlášť závažných zločinoch, za ktoré zákon ustanovuje trest odňatia slobody s dolnou hranicou trestnej sadzby najmenej dvanásť rokov, pretože pri posudzovaní vecnej príslušnosti súdu treba vychádzať z dolnej hranice trestnej sadzby ustanovenej v Trestnom zákone za príslušný trestný čin zvýšenej v dôsledku uplatnenia zásady „trikrát a dost“ podľa § 47 Tr. zák.

Podľa obvineného bolo taktiež porušené jeho právo na obhajobu, keďže nebol dostatočne oboznámený so všetkými následkami spojenými s vyhlásením, že sa vzdáva práva podať odvolanie, a to aj v prospech iných oprávnených osôb.

Z uvedených dôvodov obvinený dovolaciemu súdu navrhol, aby podľa § 386 a nasl. Tr. por. rozsudkom vyslovil porušenie zákona, súčasne zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa trestu odsúdeného N. W., a prikázal prvostupňovému súdu, aby v potrebnom rozsahu znovu rozhodol.

Najvyšší súd, ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.), predovšetkým skúmal, či má podané dovolanie všetky obsahové a formálne náležitosti, či je prípustné a či bolo podané oprávnenou osobou, a pritom dospel k nasledujúcim záverom:

Obvinený N. W. podal dovolanie oneskorene, keďže trojročná zákonná lehota uplynula dňa 15. júla 2012. Avšak táto skutočnosť je bez právneho významu, nakoľko dovolaním obvineného je napádaný rozsudok Okresného súdu Martin, proti ktorému obvinený nepodal odvolanie. Preto ani zákonným postupom by nebolo možné tento nedostatok dovolania odstrániť.

Podľa § 368 ods. 1 Tr. por. dovolanie možno podať proti právoplatnému rozhodnutiu súdu, ktorým bol porušený zákon alebo ak boli porušené ustanovenia o konaní, ktoré mu predchádzalo, ak je toto porušenie dôvodom dovolania podľa § 371.

Podľa § 368 ods. 2 Tr. por. ak tento zákon neustanovuje inak, rozhodnutím podľa odseku 1 sa rozumie

- a) rozsudok a trestný rozkaz,
- b) uznesenie o postúpení veci okrem uznesenia o postúpení veci inému súdu,
- c) uznesenie o zastavení trestného stíhania,
- d) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania,
- e) uznesenie o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného,
- f) uznesenie o schválení zmiernosti a zastavení trestného stíhania,
- g) rozhodnutie o uložení ochranného opatrenia,
- h) rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý riadny opravný prostriedok podaný proti rozhodnutiu podľa písmen a) až g), alebo rozhodnutie, ktorým odvolací súd na základe riadneho opravného prostriedku vo veci sám rozhodol.

Podľa § 372 ods. 1 Tr. por. oprávnené osoby okrem ministra spravodlivosti môžu podať dovolanie len vtedy, ak využili svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté. Obvinený a osoby uvedené v § 369 ods. 5 môžu podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal prokurátor alebo poškodený a odvolací súd rozhodol v neprospech obvineného. Generálny prokurátor môže podať dovolanie aj vtedy, ak riadny opravný prostriedok podal obvinený a odvolací súd rozhodol v jeho prospech.

V posudzovanom prípade je napadnutým rozhodnutím rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 7. júla 2009, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 7. júla 2009. Jedná sa teda o rozhodnutie napadnuteľné dovolaním. Avšak Trestný poriadok v ustanovení § 372 ods. 1 podmienil možnosť podania dovolania využitím riadneho opravného prostriedku.

Samosudca Okresného súdu Martin vyhlásil napadnutý rozsudok na hlavnom pojednávaní konanom dňa 7. júla 2009. Následne po vysvetlení významu rozhodnutia súdu a poučení o opravnom prostriedku obvinený W. uviedol, že sa vzdáva práva podať odvolanie proti rozsudku. Súčasne nesúhlasil, aby v jeho prospech podali odvolanie na to oprávnené osoby. Rovnako sa práva podať odvolanie vzdal aj obhajca obvineného a prokurátor.

Nakoľko sa obvinený, jeho obhajca a prokurátor vzdali práva podať riadny opravný prostriedok, nie sú splnené podmienky dovolania v zmysle ustanovenia § 372 Tr. por.

Nad rámec rozhodnutia považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že obvinený bol počas celého konania zastúpený advokátom, ktorého povinnosťou bolo poučiť svojho klienta o význame vzdania sa odvolania. Dovolateľova námietka ohľadne porušenia jeho práva na obhajobu je preto bezpredmetná.

Vzhľadom na vyššie uvedené dôvody Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 382 písm. d/ Tr. por. dovolanie obvineného N. W. na neverejnom zasadnutí, bez preskúmania veci, odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.